

La tria

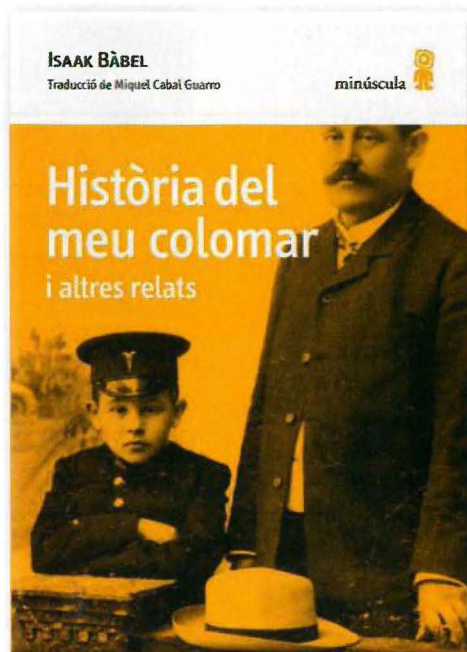
per ANDREU LONCÀ

Relats de les Rússies

Història del meu colomar presenta un títol feliç, que remet a unes dolçors temàtiques que el narrador, que sempre sol ser un jo narratiu convincent en primera persona, s'ocupa de passar per la pedra de la realitat sense un sistema moral optimista sinó el socialisme. Pareix el presagi d'una veritat commovedora més enllà d'un sistema moral cristià.

És un bell volumet fet amb tots els relats de tema marcadament biogràfic d'Isaak Bàbel, escriptor somiadador, rus i jueu, que després de participar en la Revolució Russa fou assassinat el 1940 per ordre expressa de Joseph Stalin, amb qui tenia una evident enemistat que no cal glossar. Nascut a Odessa, ciutat portuària i comercial, en una família jueva, conta els fets sense gaires filtres de contenció. Sobten els relats que parlen dels seus avis: l'avi mort per la turba i l'àvia que l'incita a saber i a estudiar. Avis forts, carregats de vida, capaços de plantar cara a la turbamulta. Bàbel sempre aconsegueix de cridar l'atenció del lector amb uns fets –sobretot assassinats– que es produeixen en un estat de perfecta i aparent normalitat. Els relats d'infància són els més commovedors, com ara l'infant que vol impressionar un noi ric; els de maduresa, els més xocants, per la sorpresa inesperada dels fets narrats, com ara la ciutat de Sant Pe-

↓ **PART DE L'OBRA ORIGINAL DE BÀBEL VA SER CREMADA PER LA POLICIA POLÍTICA ESTALINISTA EN DETENIR-LO EL 1939**

tersburg, i els cigars que fumava l'emperador de totes les Rússies, embolicats en paper fi rosa.

Em trec el barret davant dels dos relats de caràcter amorós que l'autor va construir: un, sec; l'altre floral; l'amor del jove Bàbel de vint anys s'adreça a una bella prostituta anomenada Vera, de trenta anys, "com una mare de Déu al mascaró de proa d'un vaixell de pesca". L'amor dels trobadors o romàntic queda sedassat per l'experiència sexual de la senyoreta Vera. El-lipsi pura.

Ricard San Vicente ens conta en

l'epíleg que Bàbel fou detingut el 15 de maig de 1939 per la policia soviètica, l'NKVD i que li foren requisats tots els manuscrits. (Imaginem el gruix de papers plens de lletra enduts per la policia, cremats a les estufes de la comissaria. Fum de novel·la).

La vida de Bàbel acabà sobtadament. No va existir cap perdó ni cap marmessor literari. Només ha restat allò que abans havia publicat en revistes i que ara s'ha rescatat de l'oblit i traduït. Ara ens hem de conformar amb aquests relats que podem considerar biogràfics, que abasten al seua relativa curta vida: va viure 46 anys. S'hi narra una vida atroç. Cap exemple moral a l'ús sinó la constància, una mena d'alegria íntima a dir el que veu i sent, i un estil directe, cop de puny a les mandíbules del lector. En el primer relat escriu:

"La gentada ens ha pelat l'avi, ja ho veus, diu Kusmà. Li havien enforat dues perques: una en un estrip dels pantalons i l'altra a la boca; malgrat que l'avi era mort, una de les perques encara bellugava. Han pelat el nostre avi i ningú més – va dir en Kusmà, tirant les perques al gat."

Les perques són peixos, és clar.